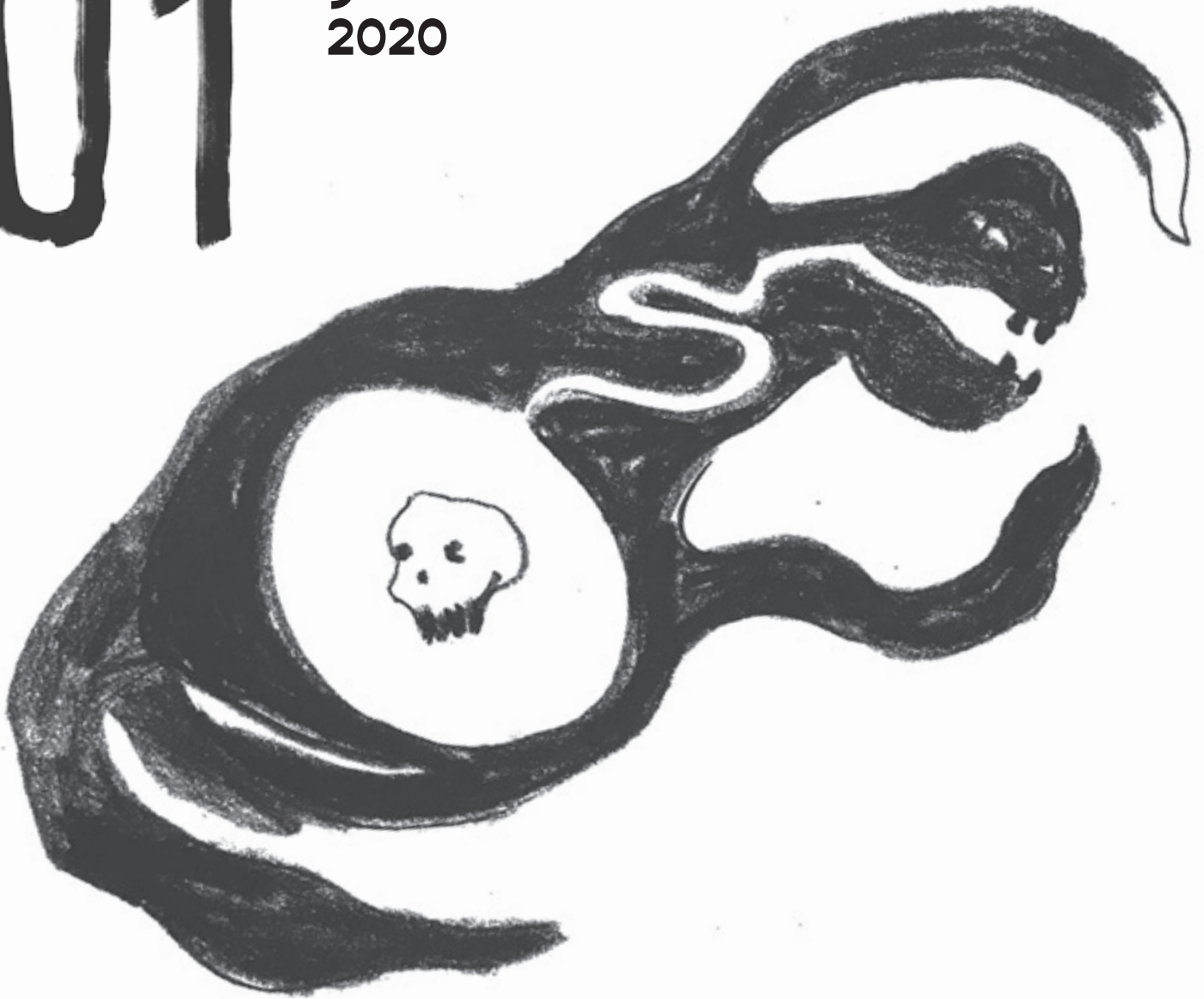

TSUNAMI

01

17
9
2020

PREMIÉRA →
Depresivní děti
touží po penězích:
Happy end v hotelu
Chateau Switzerland

Zpravodaj festivalu ...příští vlna/next wave...

Poslední slova

V

ážení smrtelníci, smrt divadla! Nezní to příliš optimisticky, ale kdysi jsme už něco podobného zažili, když díky (anebo kvůli?) Rolandu Barthesovi zemřel autor. A vidíte, dnes píše každý druhý a knihkupectví jsou ročně našlapaná nějakými šesti tisíci novými knihami, což je na naši malými horstvy sevřenou malou zemičku docela velké číslo. Ani divadelníků málo není, přesto se tento divný rok ukázalo, že stojí až na konci potravinového řetězce, jak zmi-

ňuje Lenka Dombrovská v rozhovoru níže. Divadlo ale nezemřelo jen kvůli covidu, už příliš dlouho musíme trpět nadprodukcí divadla nicneříkajícího, divadla oběživa, kdy zhruba hodinu po jeho zhlédnutí už ani nevíte, že jste na nějakém vůbec byli. Divadla starého, konvenčního a podbízivého, jak na stejném místě Lenka vysvětluje motto letošního festivalu. Toto divadlo musí zemřít. Samozřejmě v případě smrti autora nešlo o krizi spisovatelství, ale de facto o přehlížení autora jako záruky textu. A to platí i o smrti divadla. Nesvoláváme kohortu „slušných“ občanů, aby s vidlemi a loučemi šla bourat budovy a likvidovat posluhovače tohoto pochybného umění, ale aby toto „pochybné“

umění bylo objeveno a v klidu, tak nějak sametově, nahrazeno divadlem, které bude skutečně reflektovat žitou skutečnost ve všech jejích podobách a nuancích. Už dnes, za chvíli, máte možnost poprvé zhlédnout velkolepý projekt souboru Depresivní děti touží po penězích **Happy end v hotelu Chateau Switzerland**, v hotelu, který vás připraví na cestu na druhý břeh. Ošuntělý Charón už je mimo mísu, teď frčí wellness a VIP párty. První hřebík do rakve starého divadla se právě zatlouká.

Dominik Melichar

Hrát pěkně nestačí

Co je pro tebe či podle tebe dnes v divadle okrajové, co stojí za to podpořit či ukázat na to?

Často na takové otázky odpovídám, že festival ...příští vlna/next wave... má dvě linie — na jedné straně jsou to projekty a umělci progresivní (formou či obsahem) a na druhé undergroundová. A nevadí mi, když těm druhým někdo říká stará vlna. Takže vedle mladých dravců ráda divákům představuji či připomínám legendy okraje, jako je (či bohužel byl) Pepíček Čečil a Milan Kozelka. (Ty jsem ostatně zdědila po tvém kurátorském vedení festivalu.) Letos je takovou osobností Ján Sedal. S Nextkou mohou jet diváci na divadelní výlet do Brna, Sedal je přijme ve svém bytě a společně s hudebníkem Tomášem Vtípílem zahraje autorské, dosti intimní dílo *Vyplním šaty své tělem svým*.

A co znamená progresivní linie? Tak to je opravdu těžké pojmenovat,

je to jisté novátorství samozřejmě. Líbí se mi například projekty 8lidí, které jsou částečně dokumentární, tím, že je hrají neherci, hodně autentické, někdy až naivní, přesto za nimi vidíte dramaturgické hledačství. Často mě znervózňují, nenechávají mě klidnou, někdy se mi ani moc nelíbí. Ale pokládám je za podstatné v současném českém divadle. Dlouhodobě si vážím tvorby Jakuba Čermáka a jeho uměleckého gangu Depresivní děti touží po penězích. Neustále se snaží posouvat hranice divadla, pracují s interaktivitou, divákům nabízí 4D zážitky. Letos to vše ukážou ve velkém, nádherném prostoru — v bývalém klášteře sv. Gabriela na Smíchově! A takto bych mohla dlouho pokračovat, české divadlo je na tom (v tomto ohledu) poměrně dobře.

Tématem a výzvou pro kurátory ...nw... vždy bylo, a myslím i stále je, co všechno do termínu

Rozhovor s umělkou šéfkou festivalu ...příští vlna/next wave... Lenkou Dombrovskou

Či proudu „divadlo“ zahrnovat. Co je pro tebe divadlo a koho a proč na festival zveš? Kam až daleko jsi ochotná v prezentaci toho, co je divadlo, zajít? Mohla bys v tomto ohledu uvést konkrétní příklady, které jsou pro tebe hraniční?

Tak tímto se vůbec netrápím, protože mě velice baví projekty, které jsou multižánrové a multioborové! A jsem ráda, když se konají na netradičních místech. Určitě jsem se také mnohokrát snažila pojmenovat divadelní projekty, jako byla *Expedice Krutého krtka*, v nějakém článku jsem ho nazvala divadlo-bojovka, tuším. Na festivalu jsme před lety uvádli také premiéru imerzivního projektu *Pomezí* v domě na Florenci, který pak byl hojně oceňován i navštěvován a jistě se někteří diváci a kritici ptali, zda je to ještě divadlo, nebo už jen zážitková

Lenka Dombrovská, foto: Petr Kněžek

prohlídka nějakého skanzenu. Pro mě je ovšem nejpodstatnější otázka, zda to všechno má smysl.

Navíc Nextka není jenom divadlo — divákům nabízíme také koncerty, výstavy, scénická čtení. Naplňujeme podtitul festivalu: Setkání divadelní, hudební, taneční, literární, výtvarné a jiné alternativy. Hraniční a mnohdy problematický je Krusha — jeho letošní performance *Průvodce peklem_Lido di Dante* bude výtvarná instalace a trochu psychokonzert, objeví se tam pantomima, tanec a text Petra Borkovce. A ještě upozorním na spolupráci se Společností Jindřicha Chaloupeckého. Po pět večerů společně uvedeme v Hotelu Opera divadelně-výtvarný projekt *Svět, v němž žijeme?*, který zaštiťují Karina Kottová, Tomáš Pospiszyl a Matěj Samec (zřetelná autorská fúze výtvarna a divadla, praxe a teorie...).

...nw... se vždy zaměřovala a stále myslím zaměřuje na okrajové směry a osobnosti českého divadla. Od roku 2003 jim festival vzdává v různých kategoriích Pocty. Kdo bude poctěn letos? Případně mohla bys jmenovat události a osobnosti, které považuješ za hlavní pilíře nezávislého, okrajového divadla u nás?

To je dobrá otázka. Je pravda, že na Poctách se my dva často neshodneme, což je samozřejmě v pořádku. Já razím teorii, že Poctu nemusí dostat pouze „divadelník“. Může to být osobnost, která posouvá hranice umění (když existuje přesah do divadla, je to samozřejmě plus!). Hodně se mi nechce prozradit jména poctěných... Není to velké tajemství, ale těší mě, když jsou umělci překvapeni a mají radost. Ale udělejme si z toho takový malý kvíz — tři jsem jmenovala na předchozích řádcích. (A dostat by to měli všichni jmenovaní.)

Kde všude se letos bude festival konat?

Kromě pro festival tradičních (myslím v posledních letech tradičních) scén

jako Divadlo X10, divadlo Komédie, to jsou k mé velké radosti také místa, jako je Vltava nebo Václavák! Snažíme se divadlem co nejvíce přiblížit divákům.

Festival býval spojený především s Divadlem v Celetné (první ročníky), NoD, Divadlem Na zábradlí a Divadlem Disk, které bývaly festivalovými centry. Nyní je takovým prostorem již několik let divadlo Komédie, kde pracuješ jako kurátorka tohoto prostoru. Jaké to má výhody a jaká jsou toho negativa?

Výhodou je, že prostor Komédie znám (a mám ho moc ráda) a můžeme ho tak rozžít úplně celý — sál, obě foyer, schodiště, šatny, balkony. Taky znám šéfa techniky Roberta Štěpánka, který umí plnit skoro všechna divadelní přání. (Radši ale podotýkám, že platíme pronájem a služby jako každý jiný hostující subjekt.) A je to výhodné i pro Komedii, jelikož se normálně takové ulitlosti, jako je věštění performerky Jany Orlové v temném tunelu na balkon, v programu neobjevují, což mi je samozřejmě líto. Je to koření umění.

Festival se již v minulosti snažil překračovat hranice Prahy, připravoval jednorázové akce v netradičních mimopražských prostorech, párkrát se konal i v Brně. Ale až tobě se podařilo pravidelně expandovat do Brna, kde ...nw... uvádíte v říjnu.

V Brně jsme našli výborné zázemí v HaDivadle. Mimochodem v divadle, které mi je svým směřováním velmi blízké ve své angažovanosti, i když se ne všechny tamní zapálené inscenace povedly. (Taky si myslím, že některé inscenace nemá smysl dělat pro přesvědčené, kteří do divadla přijdou. Ale to je zase na jinou debatu...) Intendantka Anička Stránská je nejlepší produkční osobnost u nás a velice nám s organizací brněnské části pomáhá.

Jaká bude jeho letošní podoba a jak se liší dramaturgie brněnské části od pražské?

Nechci, aby Nextka byla jen další přehlídka „toho nejlepšího“, proto každý rok riskujeme a uvádíme také dost premiér a projekty, jejichž vznik sami iniciujeme. Letos to je třeba pouliční *Suché konstataování*, které upozorňuje na nedostatek vody v řekách. Tento projekt uvedeme v Praze i v Brně. Obecně v Brně ale uvádíme více pražských alternativních inscenací, které jsem již viděla, ručím za ně a jsem ráda, že máme možnost umožnit brněnskému publiku, aby je zhlédlo. Letos to jsou například: *La Moneda* od 8lidí, *Přefaby* Plata company + mir.theatre, *Zahradníček* / *Vše mě je tvé sdužení* Jedl. (Režisér Jan Nebeský vůbec klame tělem, ten v sobě snoubí obě na začátku zmíněné linie festivalu!)

Letošní motto je Smrt divadla. Proč?

Myslíme tím smrt starého, konvenčního a podbíživého divadla. A samozřejmě také odkazujeme k současné pozici divadla (umění) ve společnosti. Problém je to dlouhodobý, ale v posledních měsících se projevily výrazněji. Jak řekl jeden z letošních účinkujících — divadelníci si v době korony konečně uvědomili, že se nacházejí na konci potravinového řetězce. Motto též naznačuje, jaká témata má podstatná část inscenací — katastrofa, zánik, oběť. Ale projekty zároveň ukazují, že ještě není pozdě, nemusíme upadat do nějaké společenské letargie. Proto čtenáře zvou především na: *Pohřeb plastové láhve* Spielraum Kollektivu, *Suché konstataování* sdužení Krutý krtek, *Happy end v hotelu Chateau Switzerland* souboru Depresivní děti touží po penězích, *Planu!* Marka Davida a Adama Steinbauera.

Zeptám se tě nyní už nejen jako kurátorky ...nw... či divadla Komédie, ale možná spíš jako kritičky či divačky: Jak a jakou vidíš budoucnost divadla? Má divadlo (dnes) smysl? Jaký? Co je — či mělo by být — podle tebe jeho prioritou?

Divadlo má smysl, ale musí být: opravdové, poctivé, UŽITEČNÉ! Musí mít samozřejmě také estetické kvality. Jsem ráda, když je: netoužící po zisku a slávě. Samozřejmě nikdy nedostaneme všechny lidi do divadla, naivně si ale pořád myslím, že ty, co v divadle jsou, je možné kultivovat. Nebo jim jít naproti — s divadlem do ulic! A jaké divadlo nemám ráda? Opravdu nerada (a věkem se to výrazně zhoršuje) sedím tři hodiny v divadle a sleduji výpravnou inscenaci, která mi po celou dobu nic neříká, jen se tam hraje a hraje a mění kulisy. Nestačí si mi říct při odchodu — ale hráli to dnes pěkně.

Ptal se Vladimír Hulec

Poselství festivalu ...příští vlna/ next wave...

Anketa Tsunami

Kdy a proč zemřelo divadlo?

Divadlo umírá stále a díky tomu se rodí znova a znova trochu jiné, než bylo předtím. Jeho minulé životy jsou však do těch nových propsány, jejich vliv lze vytěsnit, ne však anulovat.

Jana Orlová

Ve čtvrtek **17. září** začíná 27. ročník festivalu **...příští vlna/next wave...** s mottem Smrt divadla. I letošní **Setkání divadelní, hudební, taneční, literární, výtvarné a jiné alternativy** se bude konat ve dvou městech — v Praze ve dnech 17. až 27. září a v Brně od 16. do 18. října. V rámci festivalu bude uvedeno deset premiér a přes čtyřicet představení.

Letošní motto odkazuje k současné — neslavné — pozici divadla (umění) ve společnosti a také naznačuje, jaká témata má podstatná část inscenací: katastrofa, zánik, oběť, druhý břeh a peklo. **Samozřejmě nikdo netuší, jaká bude situace za dva týdny, ale troufám si říci, že se téměř jistě uskuteční dva pouliční projekty s ekologickým poselstvím, které se odehrají v centru Prahy a Brna. Jedná se o **Pohřeb plastové láhve Spielraum Kolektivu** a **Suché konstatování**, kde bude hlavní roli**

ztvárňovat voda, sdružení Krutý krtek. Vstup bude volný a věříme, že zaujmeme i náhodné kolemjdoucí. S Nextkou se ale diváci snad také dostanou do bývalého kláštera, hotelu, ateliéru-skladu Petra Krushy, uvidí imerzivní divadlo, divadlo-vernisáž, divadlo-rituál, scénické čtení a tři koncerty, vysvětluje kurátorka festivalu **Lenka Dombrovská**.

V pátek 18. 9. se uskuteční tradiční Udílení Poct za alternativní umění, tentokrát spojené s předáním ocenění druhého ročníku Přehlídky divadelní fotografie, kterou organizuje Institut umění — Divadelní ústav. Večer se uskuteční v Komedii pod režijní taktovkou Lindy Straub a Philippa Schenkera. Pro takovou syntézu jsme se rozhodli proto, že tušíme, jak divoký bude podzim na kulturní zážitky, kolik premiér bude konečně uvedeno, kolik festivalů se z jara a léta posune, chceme tedy divákům i novinářům

Depresivní děti touží po penězích: Happy end v hotelu Chateau Switzerland

alespoň trochu odlehčit. A prozradím, že jedna osobnost dostane vavříny na obou frontách — tedy Poctu festivalu i nejvyšší ocenění na Přehlídce divadelní fotografie, dodává Lenka Dombrovská.

Druhou institucí, se kterou festival letos spolupracuje, je **Společnost Jindřicha Chaluppeckého**. V Hotelu Opera se po pět večerů bude konat divadelně-výstavní projekt **Svět, v němž žijeme?** Text inscenace bude kompilací úvah současných výtvarných umělků a umělců, filosofek, teoretiků nebo literátů, kteří reagují na odkaz teoretika Skupiny 42, kritika a kurátora Jindřicha Chaluppeckého — konkrétně na jeho kanonický text „Svět, v němž žijeme“ z roku 1940.

Nejnabitějším dnem bude první festivalová sobota 19. 9., která se koná v Komedii. Zde bude možné zažít věšteckou seanci pro deset diváků **Jany Orlové Smrt divadla!?**, čtení z Tutáče na Tenerife, toto pokračování osudů věčně budoucího ministra kultury Tutáče napsal bývalý hrobník a současný dramatik **S.d.Ch.** v době jarní koronavirové rány, v hlavním sále divadla vzplane první pochoděná na protest proti okupaci v Československu v autorské inscenaci **Planu!** Diváci se také budou moci ponořit do dialogu mezi člověkem a bakterií s **Elenou Pecenovou** ve **fimbriae attachment / performance / 2020** a nejmladší fanoušky alternativy jistě potěší **Vietnamské pohádky Krutého krtka**.

Největší — imerzivní — projekt **Happy end v hotelu Chateau Switzerland** se odehraje v bývalém klášteře svatého Gabriela na Smíchově, nyní v luxusním, mírně dekadentním hotelu. V koprodukcí se souborem **Depresivní děti touží po penězích** se návštěvníci budou moci tři večery připravovat na řádný odchod na druhý břeh.

Na Nextce ale samozřejmě nebudou chybět ani koncerty — 22. 9. budou mít diváci možnost si

vychutnat **Vývar Vandy Kavkové** v krásném prostoru Skautského institutu na Staroměstském náměstí. V pátek 25. 9. se koná pouliční rituál **Recyquiem — Pohřeb plastové láhve**, po kterém následuje „kar“ v Divadle X10, kde zahraje nevšední hudební společenstvo **Pohřební kapela**. Ve Studiu Paměť vystoupí jediný zahraniční host festivalu, sólová punk kapela **The Pau**.

Pražská část Příští vlny bude zakončena výletem do Brna na bytové divadlo **Vyplním šaty své tělem svým** legendy (nejen brněnského) divadla **Jána Sedala**. Inscenaci Sedal sám vytvořil a také v ní účinkuje za živého hudebního doprovodu loni na festivalu poctěného **Tomáše Vtípila**.

Ján Sedal v inscenaci Vyplním šaty své tělem svým, foto: archiv CEDU

Program

Čtvrtek 17. září

*Bývalý klášter svatého Gabriela
na Smíchově (Holečkova 106/10, Praha 5)*

19.00 Depresivní děti touží po penězích:
Happy end v hotelu Chateau
Switzerland **PREMIÉRA**

Pátek 18. září

*Divadlo Komedie
(Holečkova 106/10, Praha 5)*

19.30 Udílení Poct za alternativní
umění — moderuje Linda Straub
a Philipp Schenker

Sobota 19. září

*Divadlo Komedie
(Holečkova 106/10, Praha 5)*

14.00 Krutý krtek: Vietnamské pohádky
PREMIÉRA

16.00, 16.30, 17.00 a 22.00
Jana Orlová: Smrt divadla!?

19.00 Elena Pecenová: fimbriae
attachment / performance / 2020
PREMIÉRA

20.30 S.d.Ch.: Tutáč na Tenerife
PREMIÉRA

*Bývalý klášter svatého Gabriela
na Smíchově (Holečkova 106/10, Praha 5)*

19.00 Depresivní děti touží po penězích:
Happy end v hotelu Chateau
Switzerland

Neděle 20. září

*Vltava (za druhým a třetím pilířem
Karlova mostu od Staroměstského
náměstí)*

14.00, 15.00, 16.00
Krutý krtek: Suché konstatování
PREMIÉRA

*Bývalý klášter svatého Gabriela
na Smíchově (Holečkova 106/10, Praha 5)*

19.00 Depresivní děti touží po penězích:
Happy end v hotelu Chateau
Switzerland

Hotel Opera

20.00 Karina Kottová, Tomáš Pospiszył,
Matěj Samec: Svět, v němž žijeme?
PREMIÉRA

Pondělí 21. září

*Vltava (za druhým a třetím pilířem
Karlova mostu od Staroměstského
náměstí)*

14.00, 15.00, 16.00
Krutý krtek: Suché konstatování

Ponec — divadlo pro tanec

20.00 Michal Záhora: Obrat konce
PREMIÉRA

Úterý 22. září

Skautský institut na Staromáku

19.00 Vanda Kavková: Vývar

Hotel Opera

20.00 Karina Kottová, Tomáš Pospiszył,
Matěj Samec: Svět, v němž žijeme?

*Ponec — divadlo pro tanec
(Husitská 24A/899, Praha)*

20.00 Michal Záhora: Obrat konce

Středa 23. září

Studio Paměť

19.30 The Pau (koncert)

Čtvrtek 24. září

*Ateliér ve Vysočanech
(Holečkova 106/10, Praha 5)*

19.00 Tváře Pekla (vernisáž výstavy
maleb a kreseb Adriana Kukala)

20.00 Petr Krusha: Průvodce peklem_
Lido di Dante **PREMIÉRA**

Hotel Opera

20.00 Karina Kottová, Tomáš Pospiszył,
Matěj Samec: Svět, v němž
žijeme?žijeme?

Pátek 25. září

Divadlo X10

18.00 Spielraum Kollektiv: Recyquiem —
Pohřeb plastové láhve **PREMIÉRA**

20.00 Pohřební kapela (koncert)

Hotel Opera

20.00 Karina Kottová, Tomáš Pospiszył,
Matěj Samec: Svět, v němž žijeme?

Sobota 26. září

*Ateliér ve Vysočanech
(Holečkova 106/10, Praha 5)*

20.00 Petr Krusha: Průvodce peklem_
Lido di Dante

Neděle 27. září

*Bytové divadlo v Brně (Odjezd z Prahy
Hl. n. v 15.20, návrat ve 23.15)*

18.30 Ján Sedal: Vyplním šaty své tělem
svým

Hotel Opera

20.00 Karina Kottová, Tomáš Pospiszył,
Matěj Samec: Svět, v němž žijeme?

ZA PODPORY

MINISTERSTVO
KULTURY

Dopravní podnik
hlavního města Prahy

B | R | N | O |

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

I-DIVADLO.CZ
ONDŘA - ALTERNATIVA - MUZIKÁL

PROSTORY

KOMEDIE
MILÁNKOVÁ
PRAHA
ROKOKOABC

ponec
divadlo pro tanec
jane pavel simek

Dramaturgie a koncepce: Lenka Dombrovská, produkce: Oskar Hulec, PR a guestservis: Anna Černá,

Tsunami: Dominik Melichar, Grafický design a sazba: Petr Kněžek, Ilustrace: Elena Pecenová, Tisk: KudlaWerkstatt/Roleta39

Festival pořádá z. s. PŘÍŠTÍ VLNA za podpory Ministerstva kultury ČR, Hlavního města Prahy a Dopravních podniků Praha.

www.nextwave.cz

